

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 88.470 van 29 juni 2000
in de zaak A. 89.817/VII-20.548.**

In zake : 1. Frans MERTENS,
2. Godelieve HEIREMANS,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat G. VERMEIRE,
kantoor houdende te GENT,
Voskenslaan 301

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat E. VAN ACKER,
kantoor houdende te GENT,
Brugsesteenweg 318.

tussenkommende partij :

de n.v. VAN ROY,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Frans MERTENS
en Godelieve HEIREMANS op 25 februari 2000 hebben
ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoer-
legging van het besluit van de Vlaamse minister van
leefmilieu en landbouw van 15 december 1999 waarbij na
beroep aan de n.v. VAN ROY, Veldstraat 151,
9470 Denderleeuw, een vergunning wordt verleend voor het
veranderen van de vergunde inrichting door uitbreiding;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
P. PROVOOST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 24 mei 2000
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 juni 2000;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
G. VERMEIRE, die verschijnt voor de verzoekende
partijen, van Advocaat W. VAN ROSSUM die, loco Advocaat
E. VAN ACKER verschijnt voor de verwerende partij, en
van Advocaat T. DEWANDRE die, loco Advocaat M. DENYS
verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
P. PROVOOST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Overwegende dat met een verzoekschrift van
20 maart 2000 de n.v. VAN ROY, houder van de bij de
bestreden beslissing verleende vergunning, vraagt om in
het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat
haar verzoek kan worden ingewilligd;

2. Overwegende dat de gegevens van de zaak als
volgt kunnen worden samengevat :

2.1. De tussenkomende partij exploiteert een containerbedrijf in Denderleeuw.

De inrichting ligt voor het grootste gedeelte in een gebied voor ambachtelijke bedrijven en KMO's, en voor een klein gedeelte in woongebied.

Er geldt geen goedgekeurd gemeentelijk plan van aanleg.

2.2. De tussenkomende partij beschikt over volgende vergunning tot 1 februari 2015 :

- de opslag en het sorteren van papier-, hout-, karton-, plastic-, metaal- en glasafval; meer bepaald maximaal 50m³ te sorteren afvalstoffen en de opslag van 100 ton inert puin, 120 ton papier, 80 ton karton, 20 ton plasticafval, 20 ton houtafval, 25 ton schroot;
- de opslag van maximaal 25 ton voertuigwrakken of schroot, en het afvoeren van maximaal 60 ton schroot per jaar naar een vergunde inrichting;
- het stallen van maximaal 25 vrachtwagens;
- een herstellingswerkplaats voor motorvoertuigen (met 1 schouwput);
- een metaalbewerkingsatelier.

Verder enige opslag van afvalolie, reinigingsproducten, gassen, compressoren, transformatoren, enzovoort.

Tevens is op 12 juni 1997 door de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen akte genomen van de melding van de lozing van bedrijfsafvalwater.

2.3. Blijkbaar is ook reeds enige tijd een mobiele zeefinstallatie in exploitatie, waarmee steenpuin en zand worden gescheiden.

2.4. Op 17 februari 1999 dient de tussenkomende partij een milieuvergunningsaanvraag in voor de uitbreiding met de mobiele zeefinstallatie.

Het is belangrijk te weten dat de zeefinstallatie in de praktijk en volgens de aanvraag opgesteld wordt in een open loods -eigenlijk een muur met afdak.

In de loop van de procedure zal deze inplantingsplaats worden gewijzigd.

2.5. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Denderleeuw verleent een gunstig advies voor een proefvergunning voor één jaar, mits het opleggen van een akoestisch onderzoek en van maatregelen ter voorkoming van stofhinder.

Ook de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) verleent een gunstig advies voor een proefperiode van een jaar, en stelt voor om als bijzondere voorwaarde op te leggen dat de zeefinstallatie in een gesloten ruimte moet worden opgesteld.

De afdeling ruimtelijke ordening verleent een gunstig advies.

Daarentegen verlenen het bestuur milieuvergunningen en de provinciale milieuvergunningsdeskundige ongunstige adviezen, zoals uiteindelijk ook de provinciale milieuvergunningscommissie.

2.6. Op 17 juni 1999 weigert de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen de vergunning.

2.7. De tussenkomen partij tekent beroep aan tegen de weigering.

Ze zegt onder meer inmiddels besloten te hebben "de zeefinstallatie onder te brengen in een gesloten ruimte, met name de voormalige herstelplaats".

2.8. OVAM verwijst naar het in eerste aanleg gegeven advies.

De afdeling stedenbouwkundige vergunningen verleent een gunstig advies.

Het hoofdbestuur milieuvergunningen verleent een ongunstig advies.

De gewestelijke milieuvergunningscommissie verleent een gunstig advies, op voorwaarde dat de zeefinstallatie enkel in een gesloten ruimte wordt gebruikt.

2.9. Op 15 december 1999 wordt dan de bestreden beslissing genomen: er wordt vergunning verleend, onder volgende bijzondere voorwaarde :

"De zeefinstallatie mag enkel worden gebruikt indien ze binnen is opgesteld. Tijdens de werking van de zeefinstallatie moeten alle deuren en poorten van de loods gesloten gehouden worden";

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partijen, die in de onmiddellijke omgeving van de inrichting woonachtig zijn, in essentie zich beklagen over geluidshinder en trillingen veroorzaakt door de aan- en afvoer met vrachtwagens van de inerte en gesorteerde materialen, door het afladen van containers, door het overladen op de zeefmachine en door allerlei metaalachtige bewerkingen, over luchtverontreiniging door het rollend materieel, bestaande uit tientallen containers, over stofhinder waardoor bodem en lucht worden vervuild, hetgeen "ernstige nadelen (zijn) en risico's voor gezondheid en de diverse woonfuncties, tuingenot en privacy inbegrepen"; dat onder de hoofding

"Bijzonderheden qua de risico's voor bijkomende milieu-hinder" zij doen gelden dat het thans gaat over "4.000 m³ inert materiaal, dus een verhonderdvoudiging van wat vroeger vergund was", dat de zeefmachine een hoog vermogen heeft van 82 kW, dat zij tot op heden in een open hangar is geplaatst zodat er geen enkele akoestische buffering is -integendeel werkt de hangar als klankkast richting het erf van eerste verzoeker-, dat wellicht na onderbrenging van de zeefinstallatie in de metaalloods de hinder door de zeefmachine teweeggebracht zal verminderen hetgeen evenwel vooralsnog niet kan worden geëvalueerd, dat het verplaatsen van de containers met gevuld materiaal, wat zonder "allerlei geronk en gebonk" niet mogelijk is, een geluid van 60 à 70 dB teweegbrengt terwijl dat in woongebied maar 50 dB mag zijn, dat ook het aanvoeren van de vergunde hoeveelheid inert materiaal niet mag worden onderschat daar dit met zwaar rollend materieel gebeurt en dit gedurende minstens zes dagen per week, dat zowel bij het ledigen van de containers inerte materialen als bij het gebruik van de zeefmachine stofdeeltjes vrijkomen, dat het niet is uitgesloten dat zeer gevaarlijke stoffen zoals losse asbestvezels, stukjes uit isolatie, zware metaaldeeltjes en dergelijke eveneens ingeademd worden of onrechtstreeks in het lichaam van de verzoekende partijen terecht komen, dat ook het "waai- en zwerfvuil van tijdelijke hopen, containers, verbranding van de brandstoffen voor de ingezette motoren, enz. (...) allerlei inerte deeltjes van allerlei aard (bevat)", namelijk roet, cement, kalk, lichtere organische deeltjes, metaaldeeltjes, gedroogd slib en as van diverse reinigingen enzovoort, dat zij ten gevolge van de exploitatie van de inrichting, behalve op zondag, geen mogelijkheid hebben om van het goede weer te genieten, dat deze alsmaar verslechterende situatie aan de verzoekende partijen "psychische gezondheidsschade", "schade aan de kwaliteit van het leven" alsook "ernstige morele schade door aantasting van de rechtszekerheid" veroorzaakt; dat wat

het laatste aspect betreft, zij verduidelijken dat zij niet de bescherming krijgen waarop ze als bewoners van een residentieel woongebied recht hebben; dat zij desbetreffend erop wijzen dat de facto er geen "buffer-groen" aanwezig is, dat het plaatsen van een zeefmachine in een loods geen oplossing biedt voor de bijhorende hinder qua vrachtwagens, parkeerplaatsen, sorteerruimten buiten enzovoort, dat in het verleden reeds herhaaldelijk is vastgesteld dat tal van milieuvoorwaarden niet zijn nagekomen en, tenslotte, dat de activiteiten van de betrokken inrichting industrieel en milieubelastend zijn en derhalve niet thuishoren in een KMO-zone;

2.2. Overwegende dat, zoals de verwerende en de tussenkomende partij terecht opmerken, de verzoekende partijen in hun uiteenzetting de hinder aanvoeren die ze zouden ondervinden van de exploitatie van de ganse inrichting, terwijl met het bestreden besluit enkel vergunning werd verleend voor de exploitatie van een mobiele zeefinstallatie; dat de verzoekende partijen bovendien er van uitgaan dat de vergunde opslag van te sorteren inert bouwafval van 50 m³ werd verhoogd tot 4.000 m³, terwijl dergelijke verhoging door het bestreden besluit geenszins werd vergund en het hier blijkbaar om een verwarring gaat tussen enerzijds de vergunde opslagcapaciteit en anderzijds de jaarlijkse omzet aan materiaal waarvoor van die opslagcapaciteit gebruik wordt gemaakt; dat, wat betreft de hinder veroorzaakt door de zeefinstallatie zelf, de verzoekende partijen bij hun uiteenzetting uitgaan van de exploitatie op de plaats onder het afdak waar de installatie tot nog toe was opgesteld, terwijl in het bestreden besluit als bijzondere voorwaarde wordt opgelegd dat deze enkel mag worden gebruikt indien ze binnen is opgesteld en dat tijdens de werking ervan alle deuren en poorten van de loods gesloten moeten worden gehouden; dat de verzoekende partijen met hun betoog niet aannemelijk maken dat de te verwachten hinder die specifiek kan worden toege-

schreven aan de met het bestreden besluit vergunde exploitatie van de zeefinstallatie, mits naleving van de opgelegde exploitatievoorwaarde, dermate hoog is dat de drempel van een ernstig nadeel wordt overschreden; dat de raadsman van de verzoekende partijen ter terechtzitting wel nog aanklaagt dat de exploitatie van de zeefinstallatie tot op heden nog steeds in open lucht geschiedt met alle gevolgen vandien voor zijn cliënten; dat evenwel alsdan het beweerd ernstig nadeel niet voortvloeit uit de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit zelf, maar uit het niet naleven van de bij het bestreden besluit opgelegde bijzondere voorwaarde;

3.3. Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. VAN ROY in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig juni tweeduizend, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.